

De Geus

De heer **Bakker** (D66): Collega Rouvoet verwees al even naar de plannen van het vorige kabinet. Er bestond volgens mij een stelsel dat op twee essentiële punten afweek van hetgeen in het Strategisch akkoord is geregeld. In het Strategisch akkoord wordt uitgegaan van een volledig privaatrechtelijk stelsel, terwijl het vorige stelsel publiekrechtelijk was met een gedeeltelijk privaatrechtelijke uitvoering. Dit is het eerste verschil. Het tweede verschil is dat het Strategisch akkoord een volledig nominaal stelsel voorstaat, terwijl het vorige kabinet een gedeeltelijk nominaal en gedeeltelijk inkomensafhankelijk stelsel voorstond. Klopt dit?

Het kabinet baseerde dit stelsel op een studie van het departement naar de relatie met de Europese regelgeving. Dit leidde tot die mijns inziens evenwichtige benadering, die de minister op de twee genoemde punten heeft doorbroken. Ik heb het advies op mij laten inwerken en ik vraag mij af of de minister het niet met mij eens is dat hij eigenlijk een jaar verknoeid heeft met dit Strategisch akkoord en dit terwijl een ander zorgstelsel volgens ons allen juist zo hard nodig is.

Minister **De Geus**: Ik denk het niet. U zegt terecht dat de politieke uitgangspunten verschilden. Het vorige kabinet had andere politieke uitgangspunten dan dit kabinet. Dat hangt ook samen met het feit dat het de vorige coalitie acht jaar lang niet gelukt is om overeenstemming te bereiken en de contouren neer te zetten voor een nieuw stelsel. Over deze politieke uitgangspunten zijn wij het als coalitie in ieder geval eens en dat is ook wel eens wat waard. Wij hebben daarover advies gevraagd aan de landsadvocaat en anderen en die adviezen zullen ons tot een conclusie moeten brengen. Er moet antwoord komen op vragen als: wat willen wij echt en wat kan er ook. Wij zullen de lessen die wij hebben getrokken er zeker bij betrekken. U hebt volstrekt gelijk dat wij andere politieke uitgangspunten hebben geformuleerd, maar daar is deze coalitie het in ieder geval over eens.

De heer **Bakker** (D66): Volgens mij wilde deze coalitie datgene waarvan wij wisten dat het niet kon en is zij daardoor uit de bocht gevlogen.

De heer **De Ruiter** (SP): Erkent de

minister dat die eerste stap naar marktwerking en de verhoging van de nominale premies op dit moment al consequenties kan hebben? De adviezen die gegeven zijn, kunnen consequenties hebben voor de toelatingscriteria en de acceptatieplicht. De adviseurs zeggen dat nu al.

Minister **De Geus**: Ik begrijp niet exact wat u bedoelt.

De heer **De Ruiter** (SP): De vraag is of die eerste stap nu al consequenties kan hebben voor de acceptatieplicht.

Minister **De Geus**: Welke stap bedoelt u?

De heer **De Ruiter** (SP): Dat is de stap die nu gezet wordt: marktwerking en marktwerking heeft een stijging van de nominale premie tot gevolg.

Minister **De Geus**: Nee, dat heeft geen gevolgen voor de acceptatieplicht. Er worden nu geen mensen uitgesloten van deelname aan het zorgverzekeringsstelsel.

De heer **De Ruiter** (SP): Dat was niet mijn vraag. Het gaat erom of u dat erkent. Adviseurs zeggen dat dit in elk geval een eerste stap is in internationaal verband.

Minister **De Geus**: De stijging van de nominale premies is niet een eerste stap, zoals u het uitdrukt. De ziekenfondsen hebben al langer een zekere ruimte om de nominale premie vast te stellen. Wij hebben dit niet teruggedraaid, omdat wij het op zichzelf genomen een goede zaak vinden. De verschillen die de verzekeraars op dit moment onderling mogen aanbrengen, hebben op dit moment geen consequenties voor de acceptatieplicht.

De heer **Jukema** (LPF): De LPF-fractie vindt het stuitend dat een zo essentieel debat over het nieuwe zorgstelsel even op een middag voor het Kerstreces wordt gevoerd. De contouren van het nieuwe zorgstelsel zijn aangegeven in het Strategisch akkoord. Dit biedt voldoende basis voor verdere uitwerking. Ik noem het demagogie en een poging tot electoraal gewin om op deze wijze even snel een aantal items eruit te lichten. Is de minister van mening

dat de contouren van het nieuwe zorgstelsel, zoals beschreven in het Strategisch akkoord, voldoende waarborg bieden voor de solidariteit waar het de LPF-fractie om gaat?

Minister **De Geus**: Ja, bij de keuzes die in het Strategisch akkoord zijn gemaakt, is uitgegaan van een stelsel van ziektekostenverzekering waarbij marktwerking en solidariteit op een goede manier samengaan. Als dit niet goed kan samengaan, zou dat zelfs een overweging moeten zijn om ten principale een andere koers in te slaan. Voor het kabinet zijn dit absoluut de twee belangrijkste bouwstenen. Ik stel vast dat de LPF-fractie dit standpunt steunt. Het debat daarover wil ik graag in de breedte voeren, maar dan moet het kabinet zijn huiswerk eerst hebben afgemaakt.

Vragen van het lid Verburg aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **de mogelijke fraudegevoeligheid bij de UWV-reïntegratieaanbesteding**.

□

Mevrouw **Verburg** (CDA): Voorzitter. Uit de kranten van de afgelopen dagen komt naar voren dat er in de nieuwe regels van het Uitvoeringsorgaan werknemersverzekeringen inzake het aanbesteden van reïntegratie van gedeeltelijk arbeidsgehandicapten sprake is van een zekere fraudegevoeligheid. De UWV geeft aan dat het te weinig mogelijkheden heeft voor controle op de toepassing en op het resultaat. Dit is niet de bedoeling. Het is van belang dat nieuwe regels op de juiste wijze worden toegepast. Misbruik en oneigenlijk gebruik moeten van tevoren maximaal worden uitgesloten. Er zijn vele honderden miljoenen mee gemoeid en het gaat erom, dat mensen die een nieuwe kans zoeken op de arbeidsmarkt, die kans ook echt krijgen. Het mag geen kwestie worden van duwen en trekken wegens het financiële gewin.

Ik stel de minister de volgende vragen. Is de regeling zoals die per 1 januari is voorzien, fraudegevoelig en zo ja, in welke zin? Is het juist dat het Uitvoeringsorgaan werknemersverzekeringen de minister heeft geadviseerd de regeling beter controleerbaar te maken, omdat er

Verburg

geen inhoudelijke toetsing zou zijn? Hoe kan dit en wat is hier fout gegaan? Is het ministerie voornemens in het eerste kwartaal van 2003 met aanvullende regels te komen voor een regeling waarvan de beoogde ingangsdatum 1 januari 2003 is?

□

Minister **De Geus**: In de SUWI is geregeld dat werkgevers met ingang van 1 januari 2003 verantwoordelijk worden voor het tweede spoor. In verband daarmee is er een AMvB in voorbereiding. Deze ligt nu bij de UWV voor een uitvoerbaarheidstoets. In maart of april 2003 treedt de AMvB in werking. Hierin wordt het volgende geregeld. Voor de financiering van de trajecten die gericht zijn op de reïntegratie van de arbeidsgehandicapte werknemers kan de werkgever bij de UWV subsidies aanvragen. Die subsidie bestaat uit een basissubsidie en een plaatsingssubsidie. De basissubsidie bedraagt 50% van de werkelijk gemaakte kosten tot een maximum van 50% van de begrote kosten. De basissubsidie wordt verstrekt als een werknemer niet meer kan worden herplaatst in een functie bij de eigen werkgever. De plaatsingssubsidie is ook 50% van de werkelijk gemaakte kosten tot een maximum van 50% van de begrote kosten. Die subsidie wordt verstrekt indien de werknemer wordt geplaatst in een functie buiten het bedrijf van de werkgever. Tevens wordt de subsidie verstrekt indien de werknemer gedurende een bepaalde periode als zelfstandige inkomsten heeft verworven waardoor hij geen recht meer heeft op een uitkering anders dan een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Ik schets dit onder vermelding van het feit dat er een AMvB wordt voorbereid die de bestaande situatie aanscherpt. Op dit moment is dus het risico dat er een subsidie wordt verstrekt die wel doel treft, maar niet van tevoren aan een bepaald maximum is gebonden. Bij de aanscherping willen wij ook vastleggen dat de inhoud en de vermoedelijke duur van het reïntegratietraject moeten worden aangegeven.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Ik wacht nog op het antwoord op mijn vragen of het klopt dat de huidige regeling als fraudegevoelig moet worden

aangemerkt, of het waar is dat de UWV heeft geadviseerd om de regeling beter controleerbaar te maken en wat er dan fout is gegaan in de afstemming tussen uw departement en de UWV.

Minister **De Geus**: Toen wij de regeling hadden gemaakt die op 1 januari 2003 zal ingaan, heeft de UWV erop gewezen dat in de regeling geen inhoudelijke toetsingsmogelijkheid voor deze instelling is opgenomen en dat er ook geen maximum is gesteld. Wij hebben overwogen of dit uitstel van invoering van de regeling zou moeten betekenen, omdat zij onvoldoende controleerbaar zou zijn. Een andere mogelijkheid was dat wij met man en macht zouden werken om de noodzakelijke aanscherping aan te brengen. Uiteindelijk is voor het laatste gekozen, omdat anders de mogelijkheid van die subsidies voor werkgevers en werknemers buiten beeld zou blijven. Wij hebben dus het belang van het laten doorgaan van deze maatregel zwaarder laten wegen dan het belang van een volstrekt waterdichte regeling op dit moment. Het waterdicht maken van de regeling vergt twee, hoogstens drie maanden. Dat risico is te overzien en dat hebben wij bestuurlijk genomen.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Dit antwoord stelt ons niet tevreden in die zin dat het betekent dat er in ieder geval de eerste drie maanden van 2003 een regeling van kracht zal zijn die fraudegevoelig is. Als CDA-fractie zijn wij daarvan geen voorstander, omdat dit te veel het principe ademt van het dempen van de put als het kalf al min of meer is verdrongen. Ik vraag de minister daarom een regeling te maken waarin zowel preventie als controle en handhaving inclusief sancties goed zijn geregeld. Ik vraag hem ervoor te zorgen dat de regeling pas van kracht wordt als zij overeenkomstig de bedoeling kan worden gebruikt. Tot slot vraag ik de minister over die waterdichte regeling een brief naar de Kamer te sturen.

Minister **De Geus**: Ik wil uw vraag best schriftelijk beantwoorden en daarmee de Kamer goed informeren over hoe de zaak in elkaar zit, want het is nogal een technische materie. Conform de aankondiging zal de regeling op 1 januari ingaan,

overigens alleen voor werknemers die op of na 1 januari 2003 ziek worden. Werkgevers en werknemers kunnen goed gebruikmaken van die regeling. Op de vraag of ik bereid ben de regeling op te schorten tot de aanscherping gereed is, zal ik in dezelfde brief antwoorden. Ik zal dan ook aangeven welk risico daaraan vastzit. Ik vind dat wij het risico moeten afwegen tegen de gerechtvaardigde verwachting dat werkgevers en werknemers gebruik zullen maken van deze basissubsidie en plaatsingssubsidie.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Ik dank de minister voor die toezegging. Zou hij daarnaast een noodvoorziening willen treffen om te voorkomen dat de regeling vanaf 1 januari anders kan worden gebruikt dan voor de reïntegratie van gedeeltelijk arbeidsgehandicapten?

Minister **De Geus**: Ik zal hierop in mijn beantwoording terugkomen.

Mevrouw **Noorman-den Uyl** (PvdA): Het heeft mij in hoge mate verbaasd dat er zo'n rammelende subsidie-regeling op tafel ligt, terwijl de Kamer anderhalf jaar geleden luid en duidelijk heeft uitgesproken dat publieke gelden tot en met de besteding en de verantwoording volgzaam zouden moeten zijn, zowel door het IWJ als in de verantwoording aan de Kamer. Ik wil van de minister de verzekering dat de regeling die hij voorstelt, zodanig wordt vormgegeven dat de besteding van de publieke middelen verantwoord wordt en dat het toezicht op die besteding adequaat is. De wijze waarop het IWJ wordt ingeschakeld moet nader worden verduidelijkt gelet op de eerdere toezegging en de uitspraken van de Kamer daarover. Wil de minister dit toezeggen?

Minister **De Geus**: Die toezegging doe ik graag.

Mevrouw **Jorritsma-Lebbink** (VVD): Ik proef uit het antwoord van de minister dat hij van mening is dat de regeling op 1 januari a.s. moet ingaan ook al weet hij nu al dat die regeling dan een aantal maanden niet helemaal dicht is. Ik meld u hier dat naar de mening van de VVD de regeling pas mag worden ingevoerd als zij waterdicht is.

De Geus

Minister **De Geus**: Dit signaal zal ik graag meenemen. Als het te lang zou duren om de regeling waterdicht te maken, heeft mevrouw Jorritsma een punt. Die aanpassing van de regeling vergt echter slechts een korte periode. Als mevrouw Jorritsma niettemin van mening is dat de regeling ook voor die periode moet worden opgeschort, zal ik dit meewegen en hierop terugkomen in mijn schriftelijke antwoord.

Vragen van het lid Eerdmans aan de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over **het feit dat criminelen hele wijken overnemen en de overheid buitenspel zetten en hierdoor hele stukken van steden uitgroeien tot no-go-areas waar de politie alleen in "overweldigende getale" durft te komen.**

De heer **Eerdmans** (LPF): Voorzitter. Ik wil de bewindslieden vragen of zij kennis hebben genomen van het verontrustende en alarmerende bericht in De Telegraaf van 13 december jl. waarin de heer Bovenkerk, criminoloog, stelt dat criminelen hele wijken overnemen en de overheid buitenspel zetten waardoor hele stukken van steden kunnen uitgroeien tot no-go-areas waar de politie alleen in overweldigende getale durft te komen.

Ik vraag de bewindslieden de Kamer nog deze week te informeren of het waar is wat in deze krant wordt geschreven.

In het artikel wordt gesteld dat die no-go-areas zich tot 20 wijken uitstrekken die in handen zijn van de georganiseerde misdaad. Kunnen de bewindslieden aangeven welke wijken dit zijn om verdere maatschappelijke onrust te voorkomen?

Minister **Donner**: Voorzitter. Ik heb kennis genomen van het bericht in De Telegraaf en ook van het artikel waarop het bericht in De Telegraaf berust. Hieruit moet ik afleiden dat het betrekking heeft op mededelingen van professor Bovenkerk op basis van een onderzoek dat hij mede ten behoeve van het departement verricht. Dat rapport komt aan het begin van 2003 uit; ik kan op dit

moment dus niet zeggen of dit bericht op waarheid berust. Ik kan alleen constateren dat het bericht in De Telegraaf berust op het andere bericht waarin de mededelingen werden gedaan. De in dat bericht naar voren gebrachte bewijsvoering is vooralsnog erg dun. Zij berust op het feit dat de politie vrij frequent invallen doet en daarbij constateert dat die zich concentreren in bepaalde wijken. In wezen berust het bewijs op het feit dat de politie wel degelijk sterk optreedt.

In het voorgaande jaar hebben de politie en het openbaar ministerie zo'n 2012 hennepplantages ontmanteld. Mede met het oog daarop is in het veiligheidsprogramma aparte aandacht besteed aan de problematiek in en de benadering van de wijken. Ik wil eerst het rapport van de heer Bovenkerk afwachten, zodat wij kunnen bekijken of er nog verdere stappen moeten worden genomen. De minister van BZK en ik zijn met een aantal grote steden reeds bezig met het ontwikkelen van de wijkgerichte aanpak. In januari gaan wij daar vermoedelijk mee verder. In het convenant dat wordt gesloten wordt apart aan de gemeenten gevraagd om daaraan aandacht te besteden. Wij nemen de berichten dus serieus; in hoeverre zij op waarheid berusten, weten wij pas in 2003.

Minister **Remkes**: Voorzitter. Ik heb niets toe te voegen aan de woorden van minister Donner.

De heer **Eerdmans** (LPF): Het is prima dat wij het rapport zo snel mogelijk krijgen. Het is prima dat de politie en het openbaar ministerie hieraan veel aandacht besteden. Mijn vraag blijft evenwel overeind: is er wel of niet sprake van no-go-areas in Nederland? Ik ga ervan uit dat de heer Bovenkerk zich baseert op zijn eigen onderzoek. Ik wil dan wel graag weten of hij dat op een verkeerde manier doet. Ik zou namelijk niet zo gek veel vertrouwen meer hebben in de rest van zijn onderzoek als hij de conclusie die hij in De Telegraaf trekt, moet terugnemen.

Minister **Donner**: Het is altijd een kwestie van definities. De heer Bovenkerk stelt in het interview dat er no-go-areas zijn. In een aantal wijken in de grote steden is het plan

van aanpak erop gericht, te voorkomen dat zij ontstaan. Voor het overige kan ik hierover geen mededelingen doen. Het is mij niet officieel bekend dat er no-go-areas zijn. Dat betekent niet dat er geen wijken zijn in onze steden waarin het moeilijker gaan is dan in andere wijken.

De heer **Teeven** (Leefbaar Nederland): De heer Bovenkerk heeft nog niet zo lang geleden, tweeënhalve jaar geleden, gerapporteerd dat de georganiseerde misdaad geen voet aan de grond had gekregen in de woonwijken in de grote steden. Dat stemde ons toen tot tevredenheid. Daarom ben ik nu zo verbaasd dat de georganiseerde misdaad nu wel enigszins een voet aan de grond heeft gekregen. Hoe verklaart de minister dat?

Minister **Donner**: Nu worden mij dingen gevraagd die ik niet weet. Ik constateer inderdaad een zekere wisseling in meningen. Ik moet erop wijzen dat achter het artikel van de heer Bovenkerk in het blad Highlife enkele reacties staan die daar weer op afdingen. Wat de inhoud en de substantie betreft, stel ik voor dat wij tot 2003 wachten. Wat de wijken betreft, zijn wij met de grote gemeenten al druk bezig. Wat zijn de grote probleemwijken? Welke acties worden daar ondernomen? Ook in samenhang met andere gemeentelijke instanties wordt onderzocht hoe de ontwikkeling van no-go-areas kan worden tegengegaan. Meer kan ik niet zeggen.

Vragen van het lid Van Oven aan de minister van Justitie over **de uitlevering aan de Verenigde Staten.**

De heer **Van Oven** (PvdA): Voorzitter. De PvdA-fractie is verrast door de reactie van de regering, zoals verwoord in NRC Handelsblad van gisterenavond, op het vonnis in kort geding van de Haagse president van 14 november jl. inzake een uitleveringsverzoek. Normaal gesproken zijn wij terughoudend in dit huis met reacties op rechterlijke uitspraken, omdat wij moeten oppassen dat de rechterlijke macht niet onnodig voorwerp wordt van discussie, maar als de regering zelf met duidelijke